

ДИСТАНЦІЙНА ОСВІТА В СФЕРІ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ, ЯК ЕЛЕМЕНТ ЕЛЕКТРОННОЇ ПІДТРИМКИ ПРОЦЕСУ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ

**Шепітько В. І., Борута Н. В., Стецук Є. В., Скотаренко Т. А.,
Левченко О. А., Данилів О. Д., Дубінін Д. С., Україна**

Сучасний науково-педагогічний працівник має бути готовим до змін, до необхідності виходити за рамки звичайних ситуацій, до удосконалення педагогічної майстерності й підвищення кваліфікації, оскільки нові орієнтири освітньої політики спричинили комплекс вимог до професійних та особистісних якостей педагога. Саме це сприяє розвитку професійного зростання, активізує його особистісний потенціал, спрямовує навчальний процес на об'єднання знань [2, 3].

Актуальним завданням вищої педагогічної освіти поряд із професійною підготовкою фахівців різних спеціальностей є підготовка й перепідготовка висококваліфікованих викладачів, підвищення рівня їхнього педагогічного професіоналізму [6].

Сьогодні в підготовці висококваліфікованих викладачів частіше почали використовувати дистанційну форму підвищення кваліфікації, що дозволяє за короткий термін і відносно невеликих затратах підвищити власну педагогічну майстерність [5].

Сучасне раціональне впровадження дистанційного навчання до розвитку предметно-орієнтованих компетентностей викладачів не можливе без застосування інформаційно-комп'ютерних технологій. Сучасні інформаційно-комп'ютерні технології є рушійною силою зростання та інструментом, що допомагає розширити права і можливості людей, а також зробити вирішальний вплив на зміну та покращення освіти [2, 5].

Всесвітня мережа «Інтернет» забезпечує учасників процесу дистанційного навчання сучасним комунікаційним середовищем, яке не звичне для багатьох слухачів, але створює нові ситуації та стосунки.

Обов'язковими умовами ефективної навчальної Інтернет-комунікації в процесі дистанційного навчання є:

- забезпечення зворотного зв'язку, що передбачає відслідковування засвоєння навчальних матеріалів з метою його оперативної корекції;
- самоосвіта та навчання слухачів способом і особливостям текстового подання змісту;
- урахування особливостей презентації та інтерпретації текстових та відео матеріалів у віртуальному середовищі при їх розробленні [1].

Для успішного проходження он-лайн підвищення кваліфікації науково-педагогічним працівникам необхідно володіти інформацією про особливості організації запланованих курсів. Курси привабливі тим, що відбуваються практично без відриву від роботи та сім'ї, але необхідно враховувати, що вони зорієнтовані на самостійну роботу педагогічного працівника. Тому перш за все слід ознайомитись зі змістом освітньої програми курсів підвищення

кваліфікації на освітньому ресурсі, вивчити інформаційний блок програми, що складається з передмови.

Застосування такого сервісу, як дистанційної форми підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників освіти, дає можливість створення інтерактивних вправ, відкриває перед освітянами нові можливості й перспективи, зокрема, створювати інтерактивні вправи, швидко вносити свої дописи й мультимедійні додатки до наявних вправ [5].

Особливо високий ефект дистанційної освіти приносить під час навчання великих аудиторій, оскільки легко масштабується, а експлуатаційні витрати за збільшення кількості користувачів зростають досить повільно.

Система підвищення кваліфікації працівників освіти, як невід'ємна складова закладів освіти для здійснення професійної діяльності в умовах динамічних змін має забезпечувати їх постійний розвиток на засадах гуманізму, демократії, вільної конкуренції та високих технологій [4].

Сучасному науково-педагогічному працівнику необхідно підвищувати свою майстерність, вести пошук оптимальних засобів індивідуалізації освітнього процесу, застосовувати нові навчальні технології. Розвиток системи підвищення кваліфікації у дистанційній формі має сприяти інтенсифікації навчального процесу, підвищенню результативності, розвитку вмінь здобувати нові знання в сфері своєї професійної діяльності.

Професійне зростання науково-педагогічних працівників має бути пов'язаний із показниками їх роботи, спрямований на покращення функціональних, командних та індивідуальних показників і здійснювати основний внесок у досягнення кінцевих результатів усіх учасників освітнього процесу [4].

Сучасний рівень дистанційної освіти має принципові відмінності в порівнянні з усіма іншими системами освіти завдяки поєднанню інформаційних і комунікаційних технологій. Поєднання цих технологій дозволяє розширити середовище застосування комп'ютера, забезпечує інтерактивну взаємодію з комп'ютером, створює принципово нову систему освіти, коли слухач може, знаходячись в будь-якому місці та в будь-який час і підключитись до системи навчання [4, 5, 6].

Таким чином, безпосередній вплив на якість підготовки майбутніх спеціалістів стимулює науково-педагогічних працівників до самоудосконалення та постійного підвищення рівня професійної майстерності шляхом дистанційних технологій підвищення кваліфікації, що сприяє вмінню методично правильно керувати навчальним процесом.

Список використаних джерел

1. Борбіт А. В. Підвищення кваліфікації педагогічних кадрів за дистанційною формою навчання: методичний посібник / Алла Вікторівна Борбіт, Ірина Валеріївна Мазуркевич, Оксана Леонідівна Костінська. - Біла Церква. - КНЗ КОР «КОІПОПК», 2018. - 57 с.

2. Буравльова К. М. Формування педагогічної майстерності викладача вищої школи / К. М. Буравльова // *Духовність особистості: методологія, теорія і практика* № 4 (67)-2015. С. 5-10.

3. Коваленко Л. В. Використання інтерактивних технологій у системі підвищення кваліфікації педагогічних кадрів. *Культура народів Причорномор'я*. – 2007. – № 115, Т. 1. – С. 60-65.

4. Шепітько В. І. Підвищення кваліфікації викладачів, як один із методів їх професійного зростання / В. І. Шепітько, Н. В. Борута, А. С. Григоренко [та ін.] // II Міжнародна науково-практична конференція «The world of science and innovation». – Лондон, Великобританія, 2020. – С. 579-583.

5. Шепітько В. І. Дистанційна форма підвищення кваліфікації викладачів, як одна із форм підготовки висококваліфікованих науково-педагогічних працівників освіти / В. І. Шепітько, Н. В. Борута, Є. В. Стецук // V Міжнародна науково-практична конференція «Study of modern problems of civilization». – Oslo, Norway, 2020. – С. 354-356.

6. Шепітько В. І. Професіоналізм викладачів у медичних вузах як основна складова їх педагогічної майстерності / В. І. Шепітько, І. М. Донець, Н. В. Борута [та ін.] // I Міжнародна науково-практична конференція «Achievements and prospects of modern scientific research». – Buenos Aires, 2020. – С. 377-383.

Вікторія Шеремета, Україна

ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ ЗАКЛАДОМ ОСВІТИ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ

В Україні переважна кількість шкіл та дитячих садочків під час трансформації системи освіти змінили традиційний формат роботи на управління закладом освіти в умовах децентралізації. Так на сьогодні вивчається позитивний управлінський досвід Оратівської ОТГ, Переріслянської ОТГ, Березівської ОТГ, Іллінівської ОТГ та інших громад. Сьогодні система управлінської діяльності в освітній галузі проходить трансформацію сталих методів та способів керування закладами освіти крізь призму економіки України та географічних змін (ОТГ), суспільства, освітнього простору загалом. Проблему управління освітою досліджували вітчизняні науковці, зокрема: Л. Гриневич, Н. Протасова, І. Застрожнікова, М. Пашкевич, В. Луговий, А. Гижко, Л. Калініна, В. Мелешко, І. Осадчий, Л. Парашенко, Г. Єльнікова, М. Поташник, В. Пікельна, І. Михайлик та інші.

Зазначимо, що з 2014 року в Україні відбуваються процеси децентралізації. На думку І. Михайлика «децентралізація – це передача або делегування відповідальності за прийняття ключових рішень, а також передача відповідно до цієї відповідальності прав на нижчі рівні управління». 5 лютого 2015 року затверджено ВРУ закон України «Про засади державної